

W Imię Boga Miłosiernego, Litościwego.

***Al Fatiha* – esencja nauk koranicznych**

Streszczenie Kazania Piątkowego

**Wygłoszonego przez Jego Ekscelencja Mirza Masroor Ahmad(aba),
Przywódcę Światowej Muzułmańskiej Wspólnoty Ahmadiyya w
meczece Bait-ul-Futuh w Londynie.**

10 luty, 2012 r.

Hudhur powiedział, że Sura *Al Fatiha* jest rozdziałem Koranu, który recytujemy w każdej modlitwie. Hadisy relacjonują, iż nadawano jej różne imiona, a jednym z nich jest Sura Salat [arab. rozdział modlitewny]. Prorok (saw) rzekł, że Bóg stwierdził, iż podzielił tą Surę i jedna połowa jest Jego, a druga Jego sług. Pierwsza część przytacza Boże atrybuty, a druga składa się z modlitw przeznaczonych dla Jego służebników. Jak powiedział Hudhur, każdy człowiek ofiarowujący Salat powinien zastanawiać się i poddać refleksji Boże atrybuty, o których mówi Sura *Al Fatiha*, aby uzyskać jak największe korzyści. Dlatego też należy odmawiać modlitwy z pełną koncentracją i w skupieniu, aby wszystkie ich fragmenty przyniosły nam dobrodziejstwa, jakie się w nich znajdują.

Trzeba również pamiętać, że ta Sura ma ogromne znaczenie w odniesieniu do współczesności, o czym mówiły już stare księgi wskazując na dobrodziejstwa, jakie przyniosła ona w czasach Obiecanego Mesjasza (as) i na jej zabezpieczającą rolę (ochrona przed wprowadzeniem w błąd). W dniu dzisiejszym powinna ona mieć dla muzułmanów ogromne znaczenie właśnie pod tym względem, ale niestety tak zwani przywódcy religijni mają tak ogromny wpływ na tych ludzi, że stracili oni umiejętność logicznego

rozumowania i większość z nich nie jest zdolna do refleksji oraz nie potrafi rozmyślać nad znaczeniem słów. Dzięki Bożej łasce jest też wiele osób, które są zdolne do refleksji i rozumieją potrzebę obecności Mesjasza w naszym życiu. Podczas gdy ludzie będący pod wpływem *mullahów* [arab. muzułmański duchowny religijny] kierują się ku złu i grzeszności, muzułmanie, którzy są prawdziwie zatroskani o swoją wiarę twierdzą, że w tych czasach niegodziwości, *szirk* [arab. przypisywanie Allahowi partnerów] i grzeszności potrzebujemy wyjątkowego Bożego człowieka, który byłby w stanie temu wszystkiemu zapobiec. Dlatego powinni zrobić dalszy krok i odszukać tą osobę, która w rzeczywistości już przybyła. Zaprawdę, ten wyjątkowy Boży człowiek już przyszedł, ale z powodu strachu, jaki ludzie odczuwają wobec *mullahów* nie są gotowi go zaakceptować. Gdyby tylko zdecydowali się poszukać Bożego przewodnictwa i porzucić swoją zawziętość. Hudhur przypomniał, że naszym zadaniem jest niesienie przesłania, jakie nam powierzono i zawsze powinniśmy to czynić. Równocześnie ci z nas, którzy połączyli się z tym prawdziwym i gorliwym wyznawcą Proroka (saw), zawsze powinni dążyć do pogłębienia swojej wiedzy duchowej i rozwoju świadomości. Stale powinniśmy poszukiwać korzyści płynących z tematu zawartego w Sura *Al Fatiha*. W świetle tego, czego uczył nas Obiecany Mesjasz (as) i jak wyjaśniał to zagadnienie, naszym obowiązkiem jest starać się zrozumieć wszystko tak, abyśmy mogli zaszczepić to w sobie samych i korzystać z płynącego z tego dobra.

Hudhur powiedział, iż dzisiejsze kazanie poświęci wyjaśnieniu drugiego wersetu Sury *Al Fatiha*, który brzmi : **Chwała Bogu, Panu światów** (1:2) Obiecany Mesjasz (as) wyjaśniał różne zagadnienia, które są na wiele sposobów nierozłącznie związane z tym werselem, a Hudhur chciałby zaprezentować kilka aspektów pochodzących z tej duchowej skarbnicy. Czytanie i słuchanie ich bez wątplenia zwiększa wiedzę duchową człowieka, ale nie można dotrzeć do głęboko skrytego znaczenia tych pism poprzestając na jednorazowej lekturze. Bardzo ważne jest dokładne ich przestudiowanie. Jedynie wówczas uzyskamy właściwy wgląd w pisma Imama wieku i będziemy mogli czerpać z nich

korzyści.

Obiecany Mesjasz (as) pisemnie wyjaśnia werset **Chwała Bogu, Panu światów** słowami:

„Cała chwała należy się Właściwie Czczonej Istocie, Która łączy w Sobie wszystkie perfekcyjne doskonałości, a Której imię jest Allah. Wszystkie perfekcyjne doskonałości należą do Allaha.

W języku Szacownego Koranu Allah jest Istotą doskonałą, Która jest prawem, uwielbiana, łączy w Sobie wszystkie perfekcyjne atrybuty, jest wolny od wszelkich wad, nie ma żadnych towarzyszy i jest Źródłem wszelkiego dobra. Wzniosły Allah w Swoim świętym słowie, Koranie, uczynił Swoje imię Allah odpowiednikiem Swoich wszystkich pozostałych imion, atrybutów i nie obdarzył takim znaczeniem żadnego innego imienia. Dlatego imię Allah ma pierwszeństwo przed wszystkimi pozostałymi imionami, które się w nim zawierają. Od kiedy jest ono sumą wszystkich imion i atrybutów łączy w sobie wszelkie perfekcyjne zalety. *Alhamdu lillah* znaczy więc, że każdy rodzaj chwały, czy to nawiązujący do aspektów zewnętrznych, czy też warunków wewnętrznych lub związany z nieodłącznymi doskonałościami, czy też manifestowany jako zjawisko naturalne przynależy wyłącznie Allahowi. Nikt poza Nim nie ma w tym swego udziału. Jakakolwiek prawdziwą chwałę lub idealną doskonałość może sobie wyobrazić mądry człowiek w swojej mądrości, albo jest w stanie kontemplować umysł myśliciela - wszystko należy do Najwyższego Allaha. Nie ma doskonałości, która mogłaby istnieć w oparciu o rozważane racjonalne powody, a której brakowałoby Allahowi. Innymi słowy, rozum nie jest w stanie wyobrazić sobie żadnej doskonałej zalety, która nie zaliczałaby się do Bożych atrybutów. On posiada wszelkie doskonałości, jakie ktokolwiek może sobie wyobrazić i jest Idealnym w Swojej Istocie, w Swoich atrybutach i zaletach, pod każdym względem i jest całkowicie wolny od jakichkolwiek wad, czy słabości." (Barahiin Ahmadiyyah, tom IV, str. 364-365,

przypis 11 - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str.71)

Hudhur wyjaśnił, że Prorok (saw) rzeczywiście uczył modlitwy związanej z poszukiwaniem ochrony przed dobrymi i złymi efektami wszystkich imion i atrybutów Boga, których jesteśmy świadomi, jak i tych, o których nie mamy pojęcia.

Wyjaśniając znaczenie *Al Hamd* Obiecany Mesjasz (as) napisał:

"*Hamd* jest chwałą ofiarowaną z pełnym zrozumieniem chwalebnej czynności tego, kto jest godzien uwielbienia; oznacza to również wychwalanie tego, kto przysłużył się z własnej woli i zgodnie z własną świadomą decyzją. Rzeczywisty realizm *hamd* jest związany jedynie z Istotą, Która stanowi źródło wszelkiej łaski oraz światła i z rozmysłem, a nie z ignorancją, ani nie impulsywnie, okazuje dobroczynność. To wszystko odnajdziemy jedynie u Allaha, Wszystkowiedzącego, Wszystkowidzącego. Zaprawdę, On jest prawdziwym dobroczyńcą i od Niego pochodzą wszelkie dobra od początku aż do końca i tylko Jego wychwalamy na tym świecie i w świecie przyszłym, a wszelka chwała jak spoczęła na innych wraca do Niego." (Karamatus Sadiqeen - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str. 71-72)

Wyjaśniając powyższe słowa Hudhur rzekł, iż podstawą wszystkiego, czego człowiek dokona spoczywa w umiejętnościach, jakie otrzymał od Boga, a więc wszelka chwała należy się Jemu.

Obiecany Mesjasz (as) napisał też:

„*Hamd* to werbalne wyrażanie chwały ofiarowane jako uznanie potężnej i

szacownej Istoty w podziękowaniu za Jego dobroczynne działanie. Perfekcyjne wychwalanie jest jedynie przywilejem Pana Majestatyczności. Ostatecznym celem wszelkiej gloryfikacji, czy to małej, czy też większej, jest nasz Pan, Który prowadzi zagubionych i wynosi maluczkich, i jest obiektem chwały dla wszystkich, którzy sami są godnymi pochwały." (Karamatus Sadiqeen - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str.72)

Hudhur rzekł, że tak jak w dawnych czasach odnoszono się z pogardą do Bożych proroków, tak samo obecnie niektórzy ludzie pogardliwie spoglądają na nasz Dżama'at. My jednak trwamy przy naszych zasadach i Bóg nieustannie okazuje nam Swoje wsparcie, a nadejdzie czas, kiedy ludzie, którzy nami gardzą i nas prześladują popadną w zapomnienie. Hudhur dodał, że w sumie *hamd* oznacza też perfekcyjne wychwalanie przynależne Bogu, a w odpowiedzi On również obdarza pochwałami. Zadaniem *momin* [arab. wierny] jest właśnie dążenie do zrozumienia Bożego *hamd* i szukanie w Nim ucieczki.

Wyjaśniając, dlaczego Koran rozpoczyna się *hamd* Boga, Obiecany Mesjasz (as) napisał:

„Zgodnie z opinią wielu uczonych *szukr* [arab. wdzięczność] różni się od *hamd*, ponieważ jego zastosowanie ogranicza się do zalet związanych z dobroczynnością, także *madh* ma odmienne znaczenie niż *hamd*, gdyż stosuje się to określenie również w przypadku niezamierzonej dobroczynności. W ten sposób słowa te są rozumiane przez retoryków i literatów. Allah na początku Swojej Księgi umieścił *hamd* [gloryfikacja], a nie *szukr* [wdzięczność], ani nie *madh* [pochwała], ponieważ pierwsze z tych słów zawiera w sobie sens dwóch pozostałych i może być uznawane w swojej doskonałości za ich substytut, a mówiąc o jego doskonałości rozumie się jego poprawność, piękno i urok. Od kiedy bałwochwalcy bezprawnie zaczęli wychwalać swoje bóstwa preferując używanie słowa *hamd* i wierząc, iż są one źródłem dobra jakie ich spotyka oraz

hojności, a ich płaczki rywalizowały między sobą w chełpliwym wyliczaniu wielkich czynów swoich zmarłych dokonanych w bitwach i na bankietach oraz wychwalały tych ludzi w sposób, w jaki może być wysławiany jedynie Allah, Obdarzający, Opiekun, Strażnik i Poręczyciel, od tego czasu *Al Fatiha* stała się narzędziem obalającym ich oraz tych wszystkich, którzy przypisują Allahowi partnerów, a dodatkowo udziela ona napomnienia tym, którzy korzystają z własnego rozsądku. W tych słowach Allah czyni wyrzuty bałwochwalcom, żydom, chrześcijanom i tym wszystkim, którzy przypisują Mu towarzyszy, jakby mówił: Dlaczego wielbicie swoich wymyślonych bogów i zmarłych przodków? Czy oni są waszymi panami, którzy dbają o was i wasze dzieci? A może są pełni współczucia i traktują was łaskawie odwracając od was wszystkie kataklizmy, broniąc was przed złem i cierpieniem, chronią waszego dobra lub zmywają z was wasze bóleści i leczą wasze choroby? A może są panami Dnia Sądu? Nie, jedynie Sam Allah was wspiera i okazuje wam Swoje miłosierdzie obdarzając was pełnią szczęścia, zapewniając przewodnictwo, odpowiadając na modlitwy, uwalniając was od wrogów i to On z pewnością nagrodzi tych, którzy sprawiedliwie pracują." (Karamatus Sadiqiin - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str. 72-73).

Obiecany Mesjasz (as) napisał też:

„*Al Fatiha* ostrzega również, iż ten, kto zginie poprzez braki w poznaniu Allaha, Najwyższego, a to z powodu własnych błędów lub uznawania innych niż On za bogów naprawdę zginie, bo ignorował Jego doskonałe cechy, nie kontemplował Jego cudów i lekceważył wszystko, co Jemu przynależy, jak jest to w zwyczaju tych, którzy są wyznawcami nieprawdy. Rozważcie, że chrześcijanie również zostali zaproszeni do uczestnictwa w Bożej Jedności, ale ta właśnie dolegliwość doprowadziła do ich upadku. Sami siebie wprowadzają w błąd, a ich zwodnicza pasja doprowadziła ich do tego, że wielbią sługę Allaha, jakby był on bogiem. Pogrążyli się w swoich wymysłach i ignorancji zapominając o doskonałościach

Najwyższego Allaha oraz o Jego atrybutach, przypisując Mu wymyślonych synów i córki. Gdyby zastanowili się nad atrybutami Najwyższego Allaha, nad doskonałościami, które są Go godne, to ich rozumienie nigdy by ich nie zawiodło i nie popadliby w ruinę. Dlatego Najwyższy Allah ostrzegał nas, abyśmy wystrzegali się błędów i szanowali Jego prawdziwy wizerunek, a w tym celu musimy rozważać Jego doskonałe cechy, powinniśmy też poszukiwać Jemu właściwych atrybutów i pozostać stałymi w ich obliczu, ponieważ są one o wiele lepsze niż jakikolwiek dar materialny i o wiele bardziej pomocne niż jakakolwiek inna pomoc. Szczególną uwagę powinniśmy poświęcić tym Jego atrybutom, które manifestują się poprzez Jego dzieła, czyli Jego potęgę, mocy, dominacji oraz szczodrości. Zawsze o nich pamiętajcie i nie lekceważcie ich. Bądźcie pewni, iż cała opatrzność spoczywa w rękach Allaha, do Allaha należy cały *Rahmanijjat* [arab. Miłosierdzie], do Allaha należy wszelki *Rahimijjat* [arab. Litość] i Jego jest wszelka suwerenność w Dniu Sądu. Nie odmawiajcie więc Temu, Który was podtrzymuje posłuszeństwa, ale bądźcie tymi, którzy całkowicie poddają się woli Jednego Pana. Werset ten oznacza również, iż Najwyższy Allah jest poza wszelkimi podejrzeniami dotyczącymi słabości i jakichkolwiek wad, albo przypuszczeń odnośnie nowego atrybutu pomniejszającego którąkolwiek z Jego wcześniejszych zalet, albo zmiany Jego statusu, czy godności, albo rozwoju wady, czy jakiegokolwiek rodzaju odnowienia lub odbudowy. Wręcz przeciwnie, do Niego należy wszelka zacność uwielbienia od początku aż do samego końca, jawna i skryta, na wieki wieków. Ktokolwiek będzie twierdził coś innego odrzuca prawdę i jest niewierzącym." (Karamatus Sadiqiin - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str.75-76)

Hudhur dodał, że ludzie z dawnych czasów zostali zniszczeni, ponieważ nie rozpoznali Bożych atrybutów, albo o nich zapomnieli i uwikłali się w *szirk*. Odnośnie nauk, jakie zostały przekazane muzułmanom Obiecany Mesjasz (as) napisał:

„Słowa *Alhamdu lillah* uczą muzułmanów, że kiedy ktoś ich zapyta, kto jest waszym Panem, każdy musi odpowiedzieć - moim Panem jest Ten, Któremu należy się wszelka chwała i nie ma doskonałości, ani mocy, która nie byłaby w Nim idealna. Dlatego nie bądźcie tymi, którzy są skłonni zapominać." (Karamatus Sadiqeen - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str.76)

Hudhur wyjaśnił, iż człowiek powinien zawsze skłaniać się ku Bogu, bo On jest naszym Panem, Którego wielbimy. Obiecany Mesjasz (as) napisał:

„Ten rozdział rozpoczyna się słowami *Alhamdu lillah*, które oznaczają, że cała chwała i gloryfikacja należy do Istoty zwanej Allahem. Wynika to z potrzeby inspiracji, która prowadzi do tego, że oddawanie czci Allahowi Najwyższemu musi charakteryzować żarliwość płynąca prosto z głębi duszy i silna przychylność ożywiana przez miłość oraz zapał, które nie mogą się pojawić dopóki nie zostanie umocnione przekonanie, że obiektem naszego uwielbienia jest Istota posiadająca wszystkie idealne zalety, które inspirują serce do spontanicznego podziwu. Jest oczywistym, iż to wszechobecne uwielbienie wywołują dwie cechy - idealne piękno oraz perfekcja okazywanej dobroczynności. Gdy jakaś istota połączy w sobie obie te doskonałości wówczas serce mięknie i wzdycha ku niej z żarliwym oddaniem. Koran dąży do tego, aby poszukujący prawdy byli pod wrażeniem tych dwóch doskonałych cech Najwyższej Istoty, aby rodzaj ludzki zwrócił się ku tej wyjątkowej Istocie i czcił Ją z bezgranicznym oddaniem oraz z tęsknotą. Dlatego w pierwszym rozdziale został zamieszczony ten uroczy opis, który ma nam zademonstrować cudowne, doskonałe cechy Boga, do którego Koran zaprasza ludzkość. Tak więc ta sura rozpoczyna się od słów *Alhamdu lillah*, które oznaczają, że wszelka chwała należy się Istocie zwanej Allahem." (Ayyamus Solh, str.18 - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str.77)

Hudhur wyjaśnił, że Obiecany Mesjasz (as) bardzo szczegółowo przedstawił

idealne piękno i perfekcyjną dobroczynność Boga, ale to zagadnienie jest samo o sobie bardzo obszernym tematem. Idealne piękno Allaha wypływa z tego, że można w Nim odnaleźć zarówno wszystkie znane nam doskonałe cechy, jak i wszystkie perfekcyjne atrybuty. W odniesieniu do perfekcyjnej dobroczynności Boga Obiecany Mesjasz (as) wymieniał cztery główne zasady, które Hudhur chciałby pokrótce omówić. Po pierwsze Jego dobroczynne działanie wynika z tego, że jest On *Rabb* (Panem), Który stwarza i podtrzymuje przy życiu. Jego drugim dobrodzieństwem jest Jego *Rahmanijjat*, cecha, poprzez którą każdej żywej istocie zapewnia warunki do życia i umożliwia jej przetrwanie, a rodzaj ludzki został przez Niego pod tym względem najhojniej obdarowany. Jego trzecia dobroczynna działalność wynika z Jego *Rahimijjat*, dzięki któremu akceptuje On nasze modlitwy i dobre uczynki oraz ochrania nas przed katastrofami. Po czwarte Jego dobroczynność to to, że jest Panem Dnia Sądu i dzięki temu obdarza nas Swoją łaską i udziela odpuszczenia zgodnie ze Swoją wolą.

Obiecany Mesjasz (as) w poniższych słowach uświadamia nam, że w sformuowaniu *Rabbil alamiin* (Pan światów) zawiera się wskazówka mówiąca o nadejściu światła, które nastanie po ciemności:

" Słowo *alamiin* uwzględnia wszystko, co jest obecne na tym świecie, zarówno grupy ludzi podążających za właściwym przewodnictwem, jak i ludzi sprowadzonych na manowce oraz zagubionych. Obecnie zakres błędzenia, niewiary, grzeszności i wykroczeń ciągle się rozrasta, dopóki ziemi nie zaleje niesprawiedliwość i tyrania, a ludzie nie opuszczą dróg Allaha, Pana Chwały. Nie doceniają oni prawdziwego charakteru więzi pomiędzy Stworzycielem, a Jego stworzeniem i nie oddają Mu tego, co się Mu należy jako Temu, Który nas obdarza i podtrzymuje przy życiu. Świat stanie się czarny, jak najciemniejsza noc, a wiara zostanie starta na proch przez te nieszczęsne doświadczenia. Wówczas Allah powoła nowe królestwo [alam] i zastąpi ziemię nową ziemią , a

z nieba zostaną zesłane nowe postanowienia, a ludzie będą obdarzeni świadomym sercem i elokwentnym językiem, aby mogli dziękować Allahowi za Jego dary. Wówczas uczyni ich przed Panem Wspaniałości pokornymi jak drogi, po których wszyscy kroczą oraz sprawi, że pobiegną do Niego ze strachem i nadzieją, a ich oczy będą skromnie spuszczone, a ich twarze zwrócą się z tęsknotą do Tego, Który zaspokaja wszystkie ich potrzeby w postanowieniu bezgranicznej uległości. Tacy ludzie są najbardziej potrzebni w chwili, gdy błędne przewodnictwo sprowadza ich aż na samo dno, a poprzez upadek ludzie stają się podobni do bestii i zwierząt. W tym właśnie momencie współczucie Boga i Jego wieczna przychylność wobec nas staną się bodźcem do tego, że w niebie pojawi się osoba, która rozproszy ciemność i zburzy to, co wybudował Szatan. Wówczas od *Rahman* [arab. Łaskawego Pana] przybędzie Imam [arab. przywódca], aby pokonać armię Szatana i te dwie siły złączą się w bitwie - dostrzegą ich jedynie ci, którzy są obdarzeni zdolnością widzenia - a będzie ona trwać dopóki kłamstwa nie zostaną wyplenione i dopóki jego złudne argumenty nie zostaną wymazane z powierzchni ziemi. Imam pokona wroga i udzieli stałego wsparcia prawdziwie prowadzonym, wznosząc w górę sztandary przewodnictwa, wskrzeszając pory roku i pobożne zgromadzenia dopóki ludzie nie zrozumieją, że odniósł sukces w wyłapywaniu hersztów niewierzących, zaciskaniu ich kajdan i chwytaniu bestii kłamstwa, że założył powrozy na ich karki i zniszczył strukturę szkodliwych zmian demontując ich gmachy, że ujednolicił znaczenie wiary, wzmocnił jej organizację i umocnił panowanie nieba oraz zakończył wszelkie rozbraty." (Ijazul Masih - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str. 91-92)

Hudhur dodał, że aby wypełniać obowiązki wypływające z bycia Bożym sługą musimy skorzystać z wyjaśnień Obiecanego Mesjasza (as) i unikać szkodliwych zmian w religii, a poprzez to stale wzmacniać naszą wiarę. Hudhur powiedział, że kiedy człowiek naprawdę rozpozna Boga, to uczestniczy w rozumieniu ***Rabbil alamiin***. Obiecany Mesjasz (as) napisał:

„Najświętszy Allah wskazał w Swoich słowach o Panu światów [*Rabbil alamiin*], że jest Stwórcą wszystkiego, że jest wysławiany w niebiosach i na ziemi, że Jego chwała jest stale celebrowana przez Jego sługi, którzy nieustannie są zajęci wspomnianiem Go. Nic nie jest ważniejsze niż wychwalanie Go i wielbienie przez cały czas. Kiedy któryś z Jego sług pozbywa się własnych pragnień, kiedy staje się wolnym od namiętności i jest całkowicie skoncentrowany na Allahu, Jego drogach i wielbieniu Go, kiedy zna Swego Pana, Który w swojej dobroci dba o niego, to cały czas Go wielbi i miłuje z całego serca, a nawet każdą częścią swego ciała." (Ijazul Masih - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str. 93)

Hudhur rzekł, iż jednym z wielu światów był ten, w którym miało miejsce przyjście Proroka (saw). Potem stworzona została dalsza grupa ludzi, którzy stali się wyznawcami Obiecanego Mesjasza (as). A skoro przyłączyliśmy się do niej, to musimy skupić się na tym, aby nasze preferencje dotyczyły jedynie poszukiwania Bożej łaski. Wyjaśniając, co zalicza się do *alamiin* Obiecany Mesjasz (as) napisał:

"*alamiin* obejmuje, z wyjątkiem Samego Stworzyciela, wszystko, co istnieje, czy to w królestwie duchowym, czy też w materialnym, czy to stworzenia ziemskie, czy słońce, księżyc i inne ciała niebieskie; to wszystko jest nieprzemijającym *alamiin* nad którym czuwa opatrzność Pana." (Ijazul Masih - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str. 94)

Jak powiedział Hudhur, bardzo dobrze wiemy, że jedynie Bóg jest Tym, Który nas żywi i dba o nas, ale czasami człowiek zaczyna sądzić, iż wszystko zawdzięcza sobie. W takim przypadku *momin* powinien natychmiast się zreflektować, okazać skruchę i szukać Bożego przebaczenia oraz ponownie zwrócić się ku *Rabbil alamiin*. Obiecany Mesjasz (as) w poniższych słowach wyjaśnia, że Bóg realizuje również nasze duchowe potrzeby:

"Bóg jest Panem całego wszechświata. On jest *Rabbil alamiin*, Panem Wszechświata i tak, jak zapewnił wszystkie środki materialne potrzebne do zaspokojenia potrzeb fizycznych wszelkiego rodzaju istot (i to bez dyskryminowania jakiegokolwiek z nich), a chodzi tu o pożywienie, powietrze, wodę, światło i wiele innych rzeczy, tak też od czasu do czasu powołuje reformatorów, których posyła do wszystkich ludzi, aby ich ostrzegali i prowadzili. W Koranie zostało powiedziane: **I nie ma żadnego narodu, do którego by nie przyszedł ostrzegający.** (35:25) " (Al-Hakam, 10.8.1902 - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str.94-95)

„Sura *Al Fatiha* rozpoczyna się słowami *Alhamdulillah Rabbil alamiin*, które oznaczają, że jedynie Bóg, Który jest Panem - Żywicielem Wszechświata posiada wszystkie święte i perfekcyjne atrybuty. Słowo *alamiin* [arab. światy] odnosi się do wszystkich narodów, epok i krajów. Początkowy werset Koranu zaprzecza twierdzeniom tych, którzy pragnęliby ograniczenia Bożej opatrności i łaski tylko dla swego własnego ludu, ponieważ wierzą, iż inne społeczeństwa nie były stworzone przez Boga, albo po ich stworzeniu Bóg ich odrzucił i o nich zapomniał." (Jang-i-Muqaddas - The commentary on the Holy Quran, tom I, str.96)

„W słowie *hamd* jest jeszcze inna wskazówka, a mianowicie, że Wzniosły Allah, Pan błogosławieństw mówi: O moi słudzy, poznajcie Mnie poprzez Moje atrybuty i rozpoznajcie Mnie poprzez Moje doskonałe cechy. Z całą pewnością nie posiadam żadnej wady ani niedoskonałości. Nie, Moje bycie godnym wychwalania przekracza wszelkie granice chwały głoszonej przez tych, którzy Mnie wielbią. Ani w niebie, ani na ziemi nie znajdziecie żadnej cechy, która będąc godną chwały nie byłaby do odnalezienia w Mym obliczu. Jeśli spróbujecie wyliczyć Moje doskonałe zalety, to nie będziecie w stanie tego dokonać, nawet jeśli staralibyście się najlepiej jak potraficie i zadawali sobie trud jak ci, którzy są Mi oddani. Dobrze szukajcie, jeśli potraficie odnaleźć

wartość godną chwały, której nie znajdujecie we Mnie lub jeśli potraficie odkryć doskonałość poza Mną i Moją Obecnością. Jeżeli tak uważacie, to nic o Mnie nie wiecie i jesteście pozbawieni wizji. Jestem znany poprzez Moją chwałę, doskonałość, a ciężkie chmury nasycone Moimi błogosławieństwami świadczą o Mojej szczodrości. Ci, którzy we Mnie wierzą jako w Tego, Który posiada wszystkie perfekcyjne atrybuty i jest doskonały, i przypisują Mi wszelką perfekcję jaką gdziekolwiek widzą i chwałę, jaką są sobie w stanie wyobrazić w swoich najbardziej górnolotnych ideach, i przypisują Mi całą majestatyczność, jaką mogli zaobserwować w swoich wizjach i umysłach oraz wszelką moc, która odbija się w zwierciadle ich myśli - zaprawdę, oni są tymi, którzy podążają ścieżkami prowadzącymi do prawdziwego poznania Mojej Istoty. Oni pojęli prawdę i oni odniosą sukces. Bądźcie więc czujni (niech Allah nad wami czuwa) i z uwagą poszukujcie atrybutów Allaha, Wspaniałego, i rozmyślajcie nad nimi jak wielcy myśliciele. Pilnie szukajcie i zastanawiajcie się nad każdym aspektem perfekcji poszukując jej we wszystkich jawnych i skrytych zjawiskach tego wszechświata, jak człowiek zachłanny nieustannie jest zajęty pogonią za obiektem swego pożądanego. Kiedy osiągniecie pełne zrozumienie Jego perfekcji i zaczniecie odczuwać Jego aromat, to Go odnajdziecie. To misterium zostaje odkryte tylko przed tymi, którzy są prawdziwymi poszukiwaczami przewodnictwa.

To jest wasz Pan, wasz Mistrz, Perfekcyjny Sam w Sobie, posiadający wszystkie doskonałe zalety i godny wszelkiej chwały. Poznać Go może jedynie ten, kto głęboko rozważy *Al Fatiha*, z tęsknotą w sercu poszukując Jego pomocy. Ci, którzy ze szczerego serca zawarli przymierze z Allahem, zobowiązując się do wytrwania w wiecznym posłuszeństwie i oczyścili swoje umysły ze wszelkiej urazy oraz złej woli, są wprowadzani przez wrota tej sury i obdarzeni wzrokiem wewnętrznym." (Karamatus Sadiqeen - The Commentary on the Holy Quran, tom I, str.73-75)

Hudhur dodał, że składając *bai'at* Obiecanemu Mesjaszowi (as) powinniśmy starać się i dopilnować, aby stan naszych myśli i serc był zawsze właśnie taki. Zaprawdę, do sposobów rozważania sury *Al Fatiha* i Koranu możemy dotrzeć poprzez przestrzeganie zasad ustanowionych przez Obiecanego Mesjasza (as) w jego przewodnictwie. Niech Bóg pozwoli nam osiągnąć zrozumienie Bożych atrybutów zgodnie z życzeniem Obiecanego Mesjasza (as), abyśmy mogli ukształtować nasze życia zgodnie z Bożymi przykazaniami.

Następnie Hudhur ogłosił dwie modlitwy pogrzebowe in absentia.

Pierwsza w intencji Fateh Begum sahiby, żony zmarłego Maulana Ahmad Khan Naseema, który był Nazim Islah O Irshad w Rablah. Zmarła ona 3 lutego. Była to bardzo pobożna, często modląca się kobieta, która regularnie ofiarowywała Salat i Tahazzud. Miała bliski i szczery kontakt z Kalifatem i była muusi. Była wielce troskliwa i dzieliła się wszystkim z potrzebującymi i ubogimi. Pozostawiła trzy córki i trzech synów. Jeden z nich to Naseem Mahdi sahib, nasz misjonarz w USA. Z pewnością ukształtowały go modlitwy jego matki, niech więc nadal pozostanie pod ich wpływem. Niech Bóg ją wywyższy.

Druga modlitwa była w intencji Hakim Bibi sahiby, żony Maulwi Ghulam Rasool sahiba, mu'allima Islah O Irshad w Pakistanie. Zmarła 9 lutego. Była bardzo pobożną osobą, która regularnie się modliła i żyła dostojnym życiem pomimo trudności finansowych. Miała wiele szacunku dla samej siebie, dobrze się ubierała i nigdy nie prosiła o pomoc finansową. Pozostawiła trzech synów i dwie córki, a jeden z jej synów to Mubarak Ahmad Zafar sahib, Wakeelul Maal w Londynie.